

SCENARIUSZ KATECHEZY

Chcę mieć czyste serce

Chcę mieć czyste serce

Katecheza dla dzieci przygotowujących się do wcześniejszego przyjęcia Komunii św. do opowiadania H. Sołtysiak „Zobaczyć to, co jest niewidzialne”, w: Mały Przewodnik Katolicki, 1/2018

Cele

Kształtowanie u dzieci troski o czystość serca.

Dziecko

- > wie, że grzech zasmuca Pana Boga i bliźnich;
- > wie, co to jest rachunek sumienia i rozumie potrzebę troski o czystość serca;
- > potrafi zrobić rachunek sumienia.

Metody

- > werbalne: opowiadanie, rozmowa kierowana;
- > pogładowe: pokaz ilustracji (pomieszczenia czyste i brudne);
- > praktycznego działania: segregowanie ilustracji, przeglądanie się w lustrze/lusterkach, śpiew piosenki religijnej.

Środki dydaktyczne

Opowiadanie „Zobaczyć to, co jest niewidzialne”, duże plastikowe okulary, chusteczka do czyszczenia okularów, kolorowe ilustracje ukazujące pomieszczenia czyste/posprzątane i brudne/nieposprzątane, pudełko, lustro lub kilka małych lusterek, CD z piosenką na zakończenie.

Formy

Indywidualna i zbiorowa.

Przebieg lekcji

1. Faza przygotowująca

- > Modlitwa „Ojciec nasz”.
- > Czynności organizacyjne nauczyciela religii.
- > Wprowadzenie w temat lekcji: Na dzisiejszej katechezie dowiemy się, jak dostrzec swój grzech i co należy robić, aby postępować dobrze.

2. Faza realizacyjna

- > Zapoznanie z opowiadaniem „Zobaczyć to, co jest niewidzialne”. Katecheta wolno odczytuje tekst opowiadania używając plastikowych okularów, które co jakiś czas przeciera chusteczką.
- > W kolejnej części katechezy nauczyciel prowadzi z dziećmi luźną rozmowę nawiązującą do treści opowiadania. Następnie puentuje wypowiedzi dzieci podkreślając, że ważne jest, aby w domu, w ich pokoju, było czysto i wszystko znajdowało się na swoim miejscu, bo to sprawia, że w takim domu żyje się przyjemniej. Wskazuje na rodziców, dziadków, starsze rodzeństwo, którzy nierzadko przypominają i proszą, aby posprzątać zabawki, wrzucić do kosza opakowania i papierki po zjedzonych batonikach i ciasteczkach.
- > Następnie katecheta rozkłada na dywanie kilka ilustracji, na których widać pomieszczenia czyste i zadbane oraz takie, gdzie jest bałagan. Po czym prosi dzieci, aby się im przyjrzały, wskazały na różnice w nich występujące i dokonały oceny wyglądu tych pomieszczeń. Zakończeniem tej części katechezy jest włożenie ilustracji przedstawiających bałagan do pudełka.
- > W kolejnej części lekcji katecheta wyjaśnia dzieciom, że oprócz porządku wokół siebie ważny jest też porządek w sercu. Bałagan w sercu to grzech, który jest nieposłuszeństwem względem Pana Boga. Każdy grzech zasmuca Pana Boga i bliźniego, czyli: naszych rodziców, dziadków, rodzeństwo, koleżków, koleżanki, nauczycieli, a nawet przypadkowych ludzi. Pomocą w utrzymaniu porządku w sercu jest rachunek sumienia, który podpowiada nam, co jest dobre, a co złe.
- > Ćwiczenie z lustrem: katecheta rozdaje dzieciom pomalowane kredą lusterka i prosi, aby się w nich przejrzały. Kiedy dzieci stwierdzą, że w brudnym lusterku nie mogą się zobaczyć, wówczas daje im ściereczki, aby wyczyściły lusterka. W czystym lusterku można dokładnie zobaczyć swoje odbicie.

- > Puenta katechety: szczerzy rachunek sumienia można porównać z czystym lustrem, w którym się przeglądamy i widzimy dokładnie naszą twarz. Aby zobaczyć, jakie jest nasze serce (to duchowe) - czy jest czyste, zakurzone albo brudne - warto wieczorem, w chwili ciszy zastanowić się, co zrobiliśmy w ciągu dnia dobrego, a co złego. W dobrym rachunku sumienia pomoże nam modlitwa, słuchanie słowa Bożego. Czasem taką pomocą mogą być rodzice, dziadkowie, nauczyciele, koledzy i koleżanki, dzięki którym możemy dostrzec swój grzech.

3. Faza podsumowująca

Katecheta wskazuje na potrzebę troski o porządek wokół siebie i o czystość własnego serca, aby nie zasnuć Pana Boga, który nas kocha. Zachęca dzieci do częstego czynienia rachunku sumienia.

4. Piosenka z gestami

Gdy Pan Jezus był malutki

palec wskazujący i środkowy podnosimy do góry),
a następnie z rąk robimy „kołyskę”

Nigdy nie próżnował

głowę kręcimy w prawo i w lewo

Z Matką Bożą i z Józefem

składamy ręce jak do modlitwy i oddajemy pokłon

Chętnie wciąż pracował

uśmiechamy się maszerując w miejscu

Tu piłował tam heblował

„piłujemy” i „heblujemy”

I welenkę związał nosił wodę

„związujemy welenkę” i „dźwigamy ciężkie wiadra”

Rąbał drzewo i gwoździe przybijał

„rąbamy drzewo” oraz „przybijamy gwoździe”

<http://teksty.wywrota.pl/tekst-chwyty/20474-religijne-z-gestami--gdy-pan-jezus.html>

Opracowała: Marzenna Kubiak